

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: Z. Ů., nar. X
bytem X
zastoupen Mgr. Ondřejem Šimánkem, advokátem
sídlem Masarykova 186, 399 01 Milevsko

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2024, č. j. MV-87265-20/OAM-2023,
takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce brojil žalobou podanou dne 13. 5. 2024 proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Policie České republiky, Příjímacího střediska cizinců Zastávka ze dne 2. 3. 2024, č. j. CPR-3883-36/ČJ-2023-931200-SV, které bylo žalobci doručeno dne 7. 3. 2024 a kterým bylo žalobci uloženo dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a 4 zákona č. 326/2004 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, vyhoštění s dobou, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU, stanovenou na 1 rok za to, že na území ČR pobýval bez víza nebo povolení k pobytu a bez cestovního dokladu, ačkoliv k tomu nebyl oprávněn.

II. Podání účastníků

2. V podané žalobě žalobce namítl, že do ČR přicestoval narychlo bez platného cestovního pasu z obavy o svoji bezpečnost v Turecku, kde je na něj vydán zatykač, s přesvědčením, že naplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. K odchodu z Turecka uvedl, že je hledaný za účast na protivládních demonstracích strany HDP, kterou podporuje od 18 let, byl předvolán na policii kvůli účasti na demonstracích, byl běžným demonstrantem, párkrát dostal ránu obuškem. Členem HDP se nestal kvůli bezpečnosti svých dětí. Několikrát byl zadržen, předveden na stanici, tam zbit a pak propuštěn, nyní ale dostal v Turecku zatykač. Namítl, že k podstatě problémů žalobce s jeho postavením v Turecku se správní orgán nevyjadřuje. Dále napadl závazné stanovisko OAMP k možnosti jeho vycestování ev. č. ZS56943, a to s ohledem na postavení kurdské menšiny a bagatelizování nebezpečí, které žalobci jako Kurdovi a sympatizantovi HDP v Turecku hrozí.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, neboť řízení o udělení mezinárodní ochrany, ve kterém nebyla žalobci přiznána mezinárodní ochrana, již bylo ukončeno a přezkoumáno i Nejvyšším správním soudem. Nevidí důvod, aby se v žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění znovu argumentovalo údajnými azylově relevantními obavami. Zdůraznil, že vyčkal ukončení azylového řízení, a plně odkázal na žalobou napadené rozhodnutí. Námitky žalobce představují pouze nesouhlasný postoj s rozhodnutím žalovaného.

III. Posouzení věci

4. Žaloba splňuje podmínky přípustnosti. Podala ji oprávněná osoba v zákonné lhůtě. Soud při posouzení věci vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. O žalobě krajský soud rozhodl bez jednání.
5. Žaloba není důvodná.
6. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti, které jsou relevantní pro posouzení věci. Policie ČR, Příjímací středisko cizinců Zastávka, zahájilo dne 27. 1. 2023 řízení o správním vyhoštění žalobce. Téhož dne proběhl výslech žalobce, ve kterém žalobce uvedl, že je rozvedený, má 4 děti. Turecko se rozhodl opustit proto, že na něj byl v prosinci 2022 vydán zatykač pro podporu strany HDP, který převzal. O věci ho informoval i starosta části Istanbulu, kde bydlel, zatykač ještě v Istanbulu zahodil. Do HDP nikdy nevstoupil, ale byl jejím sympatizantem. S převaděči do Evropy se nikdy neviděl, zaplatil 6000 EUR, vše zařizoval jeho přítel, na kterého nemá telefon. Dále popsal cestu do ČR, řidič kamionu mu zastavil u Zastávky, kde měl požádat o azyl, ČR mu vybrali převaděči. Cestovní pas odevzdal převaděči již v Istanbulu. Před odjezdem měl problémy pouze s policií na mítincích HDP, byli rozháněni slzným plynem, při zatýkání zbiti, byl zbit i na výslechu na policii. Naposledy byl zatčen v březnu 2022, po výslechu propuštěn. Zatykač na jeho osobu je celostátní. Rodina s ním v kontaktu být nechce, překážkou pro návrat do Turecka je právě zatykač, při návratu bude zatčen a neví, co se bude dít dál.
7. Ve věci vyhoštění žalobce správní orgány i soud rozhodují již podruhé. Nejprve bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 9. 2023, č. j. MV-87265-10/OAM-2023, bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Příjímacího střediska cizinců Zastávka, ze dne 28. 3. 2023, č. j. CPR-3883-20/ČJ-2023-931200-SV, kterým bylo žalobci uloženo správní vyhoštění a stanovena doba v délce jeden rok, po kterou nelze umožnit žalobci vstup na území členských států Evropské unie.

8. Pokud jde o podklady řízení, opatřil si správní orgán prvního stupně závazné stanovisko OAMP k možnosti vycestování žalobce (ze dne 31. 1. 2023, ev. č. ZS55544), informaci OAMP ze dne 15. 11. 2022 k Lidově demokratické straně Turecka a protokol k pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
9. V průběhu odvolacího řízení doplnil žalobce své odvolání. V odvolacím řízení žalovaný založil do spisu nové závazné stanovisko Ministerstva vnitra k možnosti vycestování žalobce (ze dne 24. 8. 2023, č. j. MV-107523-2/OAM-2023), rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany (ze dne 21. 3. 2023, č. j. OAM-76/ZA-ZA11-ZA19-2023), informaci OAMP ze dne 8. 7. 2022 k Turecku – Bezpečnostní a politická situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav: červenec 2022, opětovně informaci OAMP k HDP a přehled údajů o zemi za rok 2020 – Turecko, Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), publikováno 2021.
10. Rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobce zrušil soud rozsudkem ze dne 1. 12. 2023, č. j. 22 A 27/2023-25.
11. Po zrušení prvního rozhodnutí žalovaného doplnily správní orgány nad rámec již uvedeného do správního spisu informaci OAMP ze dne 4. 8. 2023 k Turecku – Bezpečnostní a politická situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav: srpen 2023 a další závazné stanovisko OAMP k možnosti vycestování žalobce (ze dne 22. 1. 2024, ev. č. ZS56943). Správní orgán prvního stupně opětovně rozhodl dne 2. 3. 2024 shodně tak, že uložil žalobci správní vyhoštění. Blanketní odvolání bylo žalobcem doplněno o námitky, které obsahově odpovídají podané žalobě. Následně žalovaný rozhodl nyní napadeným rozhodnutím a opětovně zamítl odvolání žalobce.
12. Podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a 4 zákona o pobytu cizinců vydá policie rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na pět let, (3.) pobývá-li cizinec na území nebo na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, bez platného cestovního dokladu, ač k tomu není oprávněn, (4.) pobývá-li cizinec na území nebo na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.
13. Ve věci není sporné, že žalobce přicestoval a pobýval na území ČR bez platného cestovního dokladu. Pokud jde o platné oprávnění k pobytu, tak ani tím žalobce nedisponoval. Jeho žádost o mezinárodní ochranu byla zamítnuta rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 21. 3. 2023, č. j. OAM-76/ZA-ZA11-ZA19-2023. Žaloba proti uvedenému rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem zdejšího soudu ze dne 29. 11. 2023, č. j. 22 Az 21/2023-27, a kasační stížnost proti rozsudku zdejšího soudu byla odmítnuta usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2024, č. j. 10 Azs 2/2024-27. V době opakovaného rozhodování správních orgánů tedy žalobce nebyl v postavení žadatele o mezinárodní ochranu.
14. K žalobním námitkám soud konstatuje ve shodě s vyjádřením žalovaného, že se jedná o přepis odvolacích námitek s výjimkou úpravy označení závazného stanoviska OAMP k možnosti vycestování žalobce. O jednotlivých tvrzeních uvážil soud následovně.

15. Klíčovou otázkou je posouzení možnosti zatčení žalobce po návratu do Turecka na základě zatykače, o kterém tvrdí, že byl vydán ve vztahu k jeho osobě. Soud, stejně jako správní orgány, tvrzení žalobce považuje za nevěrohodné.
16. Soud žalobci nijak neupírá právo na to, aby formuloval své důvody v řízení o správním vyhoštění a v řízení o žádosti o mezinárodní ochranu dle vlastního uvážení, nicméně v případě, že žalobce uvedl v obou případech zcela odlišné důvody, nese riziko toho, že jeho nijak blíže nedoložená argumentace bude shledána jako nevěrohodná.
17. V řízení o mezinárodní ochraně (jak vyplývá z rozsudku zdejšího soudu ve věci žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany) soud z příslušného správního spisu zjistil, že „Z poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu vyplývá, že žalobce je kurdské národnosti, je rozvedený a má čtyři děti, které se nachází v Turecku s matkou, nebyl členem žádné politické strany ani skupiny, ale sympatizuje s HDP a chodí ji volit při volbách. Z Turecka vycestoval kamionem a ze Slovenska pěšky došel až do ČR. Cestovní doklad s sebou nemá, v EU byl v roce 2022 dva dny pracovně v Polsku. Je zdravý. Při pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že žil v Istanbulu, chtěl do Evropy bez preference cílové země. K politickým aktivitám uvedl, že se účastnil různých demonstrací na podporu strany HDP, jejímž je sympatizantem, dále uvedl, že je hledaný, což ví z toho, že mu přišel domů dopis, že má navštívit policejní stanici, z jakého důvodu neví, ale myslí si, že to má spojitost s podporou strany HDP. Dopis doložit nemůže, řekla mu o něm bývalá žena, nikdy ho sám neviděl. Po informaci od bývalé manželky se rozhodl opustit zemi, takže neví, co po něm chtěli. Myslí si, že bývalá manželka dopis, který přišel před dvěma měsíci před pohovorem, už vyhodila. Co se týče účasti na demonstracích, byl běžným účastníkem, mával vlajkami, šel v průvodu. Začal na ně chodit už v 18 letech v různé frekvenci, vždy pouze v Istanbulu. Demonstrací se účastnil nespočet lidí. Žalobce má za to, že ho policie poznala na kamerách, když byli před vládními budovami. Uvedl, že byl několikrát zbit obušky, nikdy nebyl zraněný, jen potlučený. Na státní orgány se nikdy neobrátil, protože by to nemělo význam. Členem HDP se nestal i z důvodu ochrany rodiny. Pokud by byl nyní v Turecku, asi by byl ve vězení, neboť členové HDP jsou zavíráni, aniž by něco provedli. Ve vlasti nikdy stíhán nebyl, kromě demonstrací neměl problémy s policií.“
18. Oproti tomu v řízení o správním vyhoštění tvrdí, že byl vysazen řidičem kamionu v ČR u Zastávky a dále, že byl několikrát zadržen, předveden na stanici, tam zbit a pak propuštěn. Před odjezdem měl být na jeho osobu v prosinci 2022 vydán zatykač pro podporu strany HDP, který převzal, o věci ho informoval i starosta části Istanbulu, kde bydlel, a že zatykač ještě v Istanbulu zahodil. Samotný zatykač, který zahodil, je důvodem pro to, aby ho ČR nevyhostila.
19. Stejně jako správní orgány považuje soud tvrzení žalobce za zcela nevěrohodná a lišící se v podstatných otázkách.
20. Tvrzení žalobce se rozchází v otázce příjezdu do ČR (cesta pěšky ze Slovenska vs vysazení v ČR u Zastávky) a především v důvodu opuštění Turecka (dopis, který obdržela manželka vs. zatykač, který osobně převzal žalobce). Soud nerozumí tomu, proč by se žalobce zbavoval azylově relevantní listiny v podobě zatykače z důvodu podpory opoziční strany.
21. Věrohodnosti tvrzení žalobce nepřispívá ani jeho vlastní tvrzení o délce podpory strany HDP, kterou dle svých tvrzení podporuje žalobce od svých 18 let, tj. cca od roku 1985. To značí, že žalobce podporovat HDP již 27 let před jejím vznikem.

22. Stejně tak věrohodnosti tvrzení žalobce v řízení o správním vyhoštění nenapomáhá ani jejich vnitřní rozpornost, když na jedné straně žalobce tvrdí, že převaděče, který mu zajistil přepravu do ČR, nikdy neviděl, ale zároveň tvrdí, že mu v Istanbulu odevzdal pas.
23. S ohledem na nevěrohodnost tvrzení žalobce v řízení o správním vyhoštění, nepovažuje soud za věrohodná tvrzení ohledně opakovaných zatčení a násilí, kterého se vůči němu měla turecká policie dopustit.
24. Správní orgány se k „podstatě problémů“ žalobce s jeho postavením v Turecku vyjádřily zcela jasně, a to tak, že ji shledaly naprosto nevěrohodnou. Naopak je to žalobce, kdo na argumentaci správních orgánů vůbec nereaguje a v soudním řízení se ani nepokusil vysvětlit rozpory, na které správní orgány poukázaly a na kterých založily závěry vedoucí k vyhoštění žalobce. Podaná žaloba představuje pouze stále se opakující argumentaci, kterou už žalobce uplatnil ve správním řízení.
25. V té souvislosti pak soud nahlíží i na námitky, které uvedl žalobce ve vztahu k závaznému stanovisku OAMP k možnosti vycestování žalobce ev. č. ZS 56943 v žalobě (na okraj soud uvádí, že odvolací námitky směřovaly proti závaznému stanovisku ev. č. ZS 55544). Nebezpečí, které žalobci hrozí, správní orgány nijak nebagatelizovaly. Naopak, s ohledem na nevěrohodnost tvrzení žalobce v rámci řízení o správním vyhoštění vyšly i ze shora citovaného usnesení Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 10 Azs 2/2024, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl, že „v tomto případě z ničeho neplyne, že by stěžovateli s přiměřenou pravděpodobností hrozilo pronásledování. Stěžovatel uvedl jen to, že se účastnil demonstrací a dostal tam obuškem, pak ho prý předvolali na policii. Krajský soud správně vyhodnotil, že toto jednání nedosahuje intenzity pronásledování. Pronásledováním se podle § 2 odst. 8 zákona o azylu a rovněž dle čl. 9 odst. 1 písm. a) kvalifikační směrnice [směrnice evropského parlamentu a rady 2011/95/EU ze dne 13. 12. 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany] rozumí především závažné porušení základních lidských práv, případně souběh různých opatření, který je dostatečně závažný k tomu, aby postihl jednotlivce způsobem podobným závažnému porušení lidských práv. Stěžovatel dle své výpovědi však žádnému závažnému porušení lidských práv ani srovnatelnému jednání ve vlasti nečelil. Neodůvodněné policejní násilí sice obecně může narážet na čl. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, ale z výpovědi stěžovatele plyne, že nešlo o žádné intenzivní násilí, které by bylo namířeno konkrétně vůči němu. Šlo spíše o důsledek snahy policistů rozehnat demonstraci. K tomu NSS odkazuje na zprávu o HDP. Tato zpráva uvádí, že členové HDP nejsou systematicky stíháni. Riziko se odvíjí od profilu a aktivit dotyčné osoby, které k sobě mohou přitáhnout negativní pozornost tureckých státních orgánů. Jako příklad zpráva uvádí účast na demonstracích, hlasité kritizování vlády, vyjadřování se ke kurdským politickým otázkám nebo aktivní zájem o soudní případ příbuzného, který je významným členem strany HDP. Pokud ale stěžovatel byl pouze řadovým účastníkem demonstrací, kterých se účastní stovky dalších lidí, není pravděpodobné, že by k sobě přitáhl negativní pozornost tureckých úřadů.“
26. Soud této úvaze, ani zjištěním a závěrům, které jsou obsahem závazného stanoviska ev. č. ZS 56943, nemá co vytknout. Výtky žalobce směřující proti závaznému stanovisku pomíjí zprávy, které učinily správní orgány součástí správního spisu, a zdůrazňuje události, ke kterým došlo v roce 2016 a 2017, resp. článků z roku 2021. Naopak správní orgány vycházely ze zpráv z let 2023 a 2022. K aktuálnosti použitých zpráv soud připomíná, že zastaralá je taková zpráva, která „obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi

vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť situace, již zpráva popisuje, je již zcela jiná. Pokud se podstatně změní situace, může být zastaralá i zpráva stará pouhý týden, a pokud je situace stabilní, může být použitelná i zpráva stará několik let“ (viz rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2020, čj. 6 Azs 109/2019-74, či usnesení ze dne 5. 8. 2020, č. j. 5 Azs 369/2019-35). Žalobce neuvádí, v čem konkrétně jsou zprávy o Turecku či HDP neaktuální či jak se změnila situace v Turecku. Zpráva o Turecku, ze které žalovaný vycházel, byla stará pouze třičtvrtě roku. Žalovaný ani nemůže mít k dispozici úplně čerstvé informace – zprávy neziskových organizací, EU a jiných států, ze kterých obvykle vychází, se vydávají periodicky pouze jednou za rok.

27. Jinými slovy, v řízení o mezinárodní ochraně dospěly správní orgány i soudy k závěru, že žalobce nenaplňoval podmínky pro přiznání mezinárodní ochrany. Argumentace v řízení o správním vyhoštění je zcela nevěrohodná, žalobce ji navíc ničím (krom zcela rozporných tvrzení) neprokazuje a závazné stanovisko OAMP vychází z nevěrohodnosti tvrzení žalobce a zjištěných informací o politické situaci v Turecku.
28. Žaloba neposkytuje dostatečný podklad pro jiné závěry, než které zaujal žalovaný. Žalobce měl možnost reagovat na závěry správních orgánů a alespoň se pokusit vysvětlit rozpory ve svých vyjádřeních, což ale neučinil. Žadatele i v řízení o správním vyhoštění stíhá břemeno tvrzení. Je především na něm, aby věrohodně tvrdil a v rámci svých možností prokázal skutečnosti, které mohou mít pro posouzení jeho vyhoštění význam. Ani břemeno tvrzení žalobce neunesl dostatečně, natož aby se dalo hovořit o tom, že by cokoliv prokázal.

IV. Závěr a náklady řízení

29. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
30. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno, 3. července 2024

Petr Sedlák v. r.
samosoudce

